

Συναφώς, η αναιρεσείουσα προβάλλει κατά πρώτον ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, χωρίς να λάβει υπόψη όλα τα κρίσιμα εν προκειμένω στοιχεία, ιδίως τη μη χρήση προγενέστερων σημάτων στην αγορά, τη συνεκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων, την πραγματική παρουσία στην αγορά άλλων προϊόντων του ίδιου είδους που φέρουν διαφορετικά σημεία «G» και τον βαθμό σπουδαιότητας που αποδίδει το ορισθέν κοινό σε αυτό το είδος σημείων, προκειμένου να αναγνωρίσει ένα εμπορικό σήμα. Επιπλέον, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε σε εσφαλμένη εκτίμηση της ομοιότητας των συγκρουόμενων σημάτων λόγω ιδίως παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών, εσφαλμένης εκτιμήσεως του διακριτικού και κυρίαρχου χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων καθώς και εσφαλμένης εκτιμήσεως της φύσεως των επίμαχων προϊόντων.

Ο αναιρεσείων προβάλλει, κατά δεύτερον, ότι το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις προγενέστερες εθνικές αποφάσεις, κατά παράβαση του άρθρου 17 του προπαρατεθέντος κανονισμού 207/2009.

Τέλος, ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον πρόεβη σε μερική μόνον αξιολόγηση της ομοιότητας των σημείων, χωρίς να λάβει υπόψη το λεκτικό περιεχόμενο του προς καταχώριση σήματος και συγκρίνοντας τα σημεία βάσει υπερβολικά ευρέων κριτηρίων.

(¹) ΕΕ 1994, L 11, σ. 1

(²) ΕΕ L 78, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 6 Ιουλίου 2011 — G. Brouwer κατά Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Υπόθεση C-355/11)

(2011/C 282/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: G. Brouwer

Καθού: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η οδηγία 91/629/ΕΟΚ (¹) την έννοια ότι οι απορρέουσες από αυτήν κανονιστικές απαιτήσεις διαχειρίσεως κατά το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (²) έχουν εφαρμογή επίσης επί των μόσχων που κρατούνται από τον κτηνοτρόφο περιορισμένοι στο πλαίσιο της γαλακτοπαραγωγικής εκμεταλλεύσεως;

2) Αν στο ερώτημα αυτό δοθεί αρνητική απάντηση, το γεγονός ότι σε κράτος μέλος η οδηγία αυτή εφαρμόζεται με ρύθμιση, η οποία παρά ταύτα καθιστά τις πιο πάνω απαιτήσεις εφαρμοστέες επί τέτοιων μόσχων, αποτελεί λόγο να θεωρείται σε αυτό το κράτος μέλος ότι, σε περίπτωση μη τηρήσεως των απαιτήσεων αυτών, οι άμεσες ενισχύσεις πρέπει να μειωθούν ή αποκλειστούν βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003;

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για τη θέπιση στοιχειωδών κανόνων για την προστασία των μόσχων (ΕΕ L 340, σ. 28).

(²) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στηρίξεως στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέπιση ορισμένων καθεστώτων στηρίξεως για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-360/11)

(2011/C 282/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: L. Lozano Palacios)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ

— στις φαρμακευτικές ουσίες που χρησιμοποιούνται, κατά συνήθη και πρόσφορο τρόπο, για την παρασκευή φαρμάκων, σύμφωνα με το άρθρο 91, εδάφιο 1, παράγραφος 1, στοιχείο 5, και εδάφιο 2, παράγραφος 1, στοιχείο 3, του Ισπανικού νόμου περί ΦΠΑ,

— στις ιατρικές συσκευές, υλικά, εξοπλισμό ή όργανα που, κατ' αντικειμενική κρίση, μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την πρόληψη, διάγνωση, αγωγή, ανακούφιση από τα συμπτώματα και θεραπεία ασθενειών ή παθήσεων ανθρώπων ή ζώων, αλλά δεν «χρησιμοποιούνται συνήθως για την ανακούφιση ή την περιθαλψη αναπήρων, ούτε προορίζονται αποκλειστικά για προσωπική χρήση από αναπήρους», κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 91, εδάφιο 1, παράγραφος 1, στοιχείο 6, δεύτερο εδάφιο, του Ισπανικού νόμου περί ΦΠΑ,

— σε συσκευές και εξαρτήματα που χρησιμοποιούνται ως επί το πλείστον ή κυρίως προς αποκατάσταση σωματικών αναπηριών των ζώων, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 91, εδάφιο 1, παράγραφος 1, στοιχείο 6, πρώτο εδάφιο, του Ισπανικού νόμου περί ΦΠΑ,